Divendres 19 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 19,3-12): En aquell temps, a Jesús (...) va dir: «¿No heu llegit que el Creador des del principi els feu home i dona, i va dir: Per això deixarà l'home el pare i la mare i s'unirà a la seva muller, i seran els dos en una sola carn?. I així, ja no són dos sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi» (...).

Sexualitat i matrimoni: són quelcom sagrat!

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, amb l'Evangeli, contemplem la sexualitat com una realitat central de la creació. La diversitat sexual i el matrimoni (on els esposos es regalen mútuament la seva distinció sexual) són quelcom sagrat. No és casual que: 1. Déu canviï el seu llenguatge ("parla" en primera persona del plural) quan es disposa a crear l'home ("Fem l'home semblant a nosaltres"); 2. El Crist dignifiqui el matrimoni amb la categoria de sagrament i assisteixi a unes noces al començament del seu ministeri públic.

La Paraula de Déu recolza aquesta tradició de l'Església. En el "Gènesi" llegim, a més, que Déu ens creà a imatge d'Ell, fent-nos "home" i "dona". Quan dues persones es lliuren mútuament i, juntes, donen vida als fills, també allò sagrat resta afectat: cada persona alberga el misteri diví. Així, la convivència d'home i dona també s'endinsa en allò religiós, en el sagrat, en la responsabilitat davant Déu.

—Déu-Creador: Vós sou el "nosaltres diví" que inspira i guia el "nosaltres humà" (matrimoni).

L'home és "incomplet", està constitutivament en camí per a trobar en l'altre la seva integritat

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, Jesús explica que la narració bíblica de la creació parla de la solitud del primer home, Adam, a qui Déu volgué atorgar-li un ajut. Cap de les altres criatures pot ser aquesta ajuda que l'home necessita, per més que ell hagi imposat nom a totes les bèsties, incorporant-les així al seu entorn vital. Aleshores Déu, d'una costella de l'home, formà la dona...

En el rerefons d'aquesta narració es poden considerar concepcions com la que apareix també en el mite relatat per Plató, segons el qual l'home era originalment esfèric, perquè era complet en si mateix i autosuficient. Però, en càstig per la seva supèrbia, fou dividit en dos per Zeus, de manera que ara anhela sempre la seva altra meitat i està en camí vers ella per tal de recobrar la seva integritat.

—En la narració bíblica no es parla de càstig; però sí apareix la idea que l'home és d'alguna manera incomplet, constitutivament en camí per tal de trobar en l'altre la part complementària per a la seva integritat.

A la imatge del Déu monoteista correspon el matrimoni monògam

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui veiem que solament en la comunió amb l'altre sexe pot l'home considerar-se "complet": l'eros (amor-passió) està com arrelat en la naturalesa mateixa de l'home. Adam es posa a cercar i "deixa el pare i la mare" per a unir-se a la seva muller (cf. Gn 2,23-24); solament ambdós conjuntament representen la humanitat completa, i esdevenen "una sola carn".

Un segon aspecte: en una perspectiva fundada en la creació, l'eros orienta l'home vers el matrimoni, un vincle marcat pel seu caràcter únic i definitiu. Així, i solament així, hom realitza el seu darrer destí. A la imatge del Déu monoteista correspon el matrimoni monògam. El matrimoni basat en un amor exclusiu i definitiu esdevé la icona de la relació de Déu amb el seu poble i, a l'inrevés, el mode d'estimar de Déu esdevé la mesura de l'amor humà.

—Aquesta estreta relació entre "eros" i matrimoni que presenta la Bíblia no té pràcticament cap paral·lel en la literatura fora d'ella.